

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

'Εν 'Ελλάδι

Δρ. 8

'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ

Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς 'Ηπείρου**
'Αθήναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου. Ὁφείλουσι συνεπῶς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς 'Ηπείρου» εἶνε τὸ μόνον 'Ηπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν 'Ηπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων 'Ηπειρωτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐκφέρει τὰς κρίσεις αὐτῆς μὴ ἐπηρροαζομένη ἀπὸ προσωπικὰς ἢ κομματικὰς συμπληθείας, ἀλλ' ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ τὰ ἐν γένει ὠφέλιμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος.

ΒΟΥΛΗ

Αἱ πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἐπερατώθησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Ἐπεκυρώθησαν δὲ ἅπασαι αἱ ἐκλογαὶ πλην τῆς ἐκλογῆς Καρδίτσης εἰς τὸ τμήμα 'Αργιθέας ἧτις ἠκυρώθη διὰ τὸν κ. Τερτίπιη. ἠκυρώθη δὲ καὶ ἡ ἐκλογὴ Σάμης διὰ τοὺς ἐπιτυχόντας κ. κ. Καβαλιεράτον καὶ Ποταμιάνον. Διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην διεξήχθη πεισματώδης συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ, ὅτε δὲ ὁ κ. Ποταμιάνος ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὅπως ἀγορεύσῃ οἱ κυβερνητικοὶ βουλευταὶ ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ, ῥάβδοι ὑψώθησαν καὶ μικροῦ δεῖν κεφαλαὶ συνετρίβοντο. Τέλος διὰ πλειοψηφίας ὁκτὼ ψήφων ἠκυρώθη ἡ ἐκλογὴ. Θεωρεῖται δὲ ὅλως κομματικὴ ἡ ἀκύρωσις αὐτῆς καθότι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ἐν πάσῃ νομιμότητι. Ἀφοῦ δὲ ἐπεκυρώθησαν ἅλλαι ἐκλογαὶ εἰς ἃς καταφανεῖς διεπράχθησαν παρανομίαι καὶ πολλαὶ ἐγένοντο παρατυπίαὶ ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς Σάμης ἀποτελεῖ πραγματικὴν παρανομίαν καὶ δὲν δύναται νὰ μὴ χαρακτηρίσῃ ὡς ἄτοπον τὴν ἀπίψασιν τῆς πλειοψηφίας.

Τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς ἀναδειχθέντος τοιοῦτου τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀλεξ. Ρώμα διὰ ψήφων 147. Ὁ Θεσοκλικὸς ὑποψήφιος κ. Μπουφίδης ἔλαβε 47 ψήφους καὶ ὁ Ζαῖμικὸς κ. Καίρης 17.

Στέφ. Δραγοῦμης. Αὔριον, κύριε Πρόεδρε, συμπληροῦται μὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Νήσῳ Κρήτῃ ὅμας ἀνδρῶν ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν Κρήτῃ, παρακολουθουμένη ὑπὸ πολλῶν ἑκατοντάδων, συνῆλθεν, ἐξελθούσα τῆς πόλεως, ἐν Θερσίῳ καὶ ἐκεῖ, πῆξασα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐξεδήλωσεν ὡς φρόνημα γενικὸν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ τὴν ἀπόφασιν νὰ κηρύξῃ τὴν ἑνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐξ ὧσων δὲ οὕτω γινώσκονται, κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν τοῦλάχιστον, προκύπτει περιπλοκὴ ἀδιέξοδος, προκύπτει λαβύρινθος, ἐξ οὗ δὲν δυνάμεθα ταύτην τὴν στιγμὴν νὰ κρίνωμεν κατὰ τίνα τρόπον θέλει κατασταθῇ δυνατόν ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες μετὰ τῶν ἡμιελευθέρων Κρητῶν νὰ συνεξέλθωμεν.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς πρώτης ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς τῆς Κρήτης, ἀποφάσεως ἀνακηρύξεως τὸν γενικὸν Κρητικὸν πόθον τῆς ἐνώσεως τῆς ἀμέσου ἐνώσεως, ἀνεμαλία διοικητικὴ, διοικητικὴ, διακυβερνητικὴ καὶ ὅπου τὰ πράγματα δὲν ἦσαν ἀνατεθειμένα ὑπὸ τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως ἐνεφανίσθη τὰ πράγματα ἐπιδεινώθησαν

καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Διότι ἀμέσως μετὰ τὴν τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἐνώσεως, ἐὰν πιστεύσωμεν τὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κρήτης, πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἀρμοστείας σχεδὸν κατηργήθησαν, ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἀρχαὶ παρελύθησαν πολλὰ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀρμοστείας ἀνέγραψαν ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ γράφονται αἱ ἐπίσημοι πράξεις, τὸ Ἑλληνικὸν ἐθνόσημον, τὸν τίτλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἀλλὰ καὶ Σωματεῖα μετέχοντα ἐπισήμου χαρακτήρος, τὸ Σωματεῖον τῶν δικηγόρων ἐδήλωσεν ὅτι δὲν στέργει νὰ εἰσαγάγῃ πρὸς ἐκδίκασιν δίκας, ἢ ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ δικασθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ προσωρινῶς μόνον κατὰ τοὺς Κρητικὸς νόμους. Τὸ δὲ παραδοξότερον ἐν τοῖς Τελωνεῖσις ἐγένετο ἀπόπειρα — διστάζω νὰ πιστεύσω τὸ πρᾶγμα, τόσον μοὶ φαίνεται ἐκτροπὸν — εἰσπράξεως τελωνιακοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, οὕτως ἐνταῦθα γεννηθείσης ἀφορμῆς συγκρούσεως τοῦ καθεστώτος τοῦ ἐννομεῦ ἐν Κρήτῃ πρὸς τὰ δίκαια τὰ ἀντιπροσωπεύόμενα ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων, καθ' ἃ οὐδεὶς ἄλλος δασμὸς ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπραχθῇ, ἢ ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ συμβατικοῦ καθεστώτος 8 ο) κατ' ἐκτίμησιν διότι ἐν Κρήτῃ ἰσχύουσιν αἱ παλαιαὶ συμβάσεις. Ἐννοεῖται ἐκ τούτου ὁποῖον χάος ἐπλάσθη καὶ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ προκύψωσιν ἀπροσδόκητα, ἅτινα εἶνε καὶ λίαν ἐνδεχόμενα. Ἐν τῇ τοιαύτῃ τῶν πραγμάτων καταστάσει νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται ἀπαραιτήτως, μὴ ἔχοντες ἡμεῖς ἐνταῦθα νὰ ἐξενέγκωμεν γνώμην περὶ τῶν ἐκεῖ γινομένων, συντηροῦντες μόνον τὸν πόθον ἡμῶν ἀκοίμητον καὶ θαυμάζοντες τὰ αἰσθήματα τὰ θερμὰ καὶ ἀκατάβλητα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν θέλῃ νὰ δηλώσῃ πρὸς ἡμᾶς ταῦτα:

1). Ἐχει εἰδήσεις ἐκ Κρήτης ἐπισήμου πηγῆς, ὅπερ αὕτη ἡ Κυβέρνησις θέλει προσδιορίσῃ, διότι εἰς αὐτὴν ἀνήκει νὰ κρίνῃ τί πρέπει νὰ εἴπῃ καὶ τί δὲν πρέπει αἵτινες ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ εἶνε δυνατόν νὰ ἀνακοινωθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν; Ἄν τοιαῦτα τινες εἰδήσεις ἐκ Κρήτης ὑπάρχουσι, παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτάς.

2). Ἐχει ἡ Κυβέρνησις, οὐχὶ πλέον ἐκ Κρήτης, ἀλλ' ἄλλοθεν, ἐκ τῶν κέντρων, ἐν οἷς παρακολουθεῖ τὰ τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἔχει ἐκεῖθεν εἰδήσεις, αἵτινες δύνανται νὰ καθησυχάσωσιν ἀνακοινούμεναι ἐν αὐτῷ πάλιν μέτρῳ τὴν κοινὴν συνείδησιν καὶ ἐμπνεύσωσι τὸ θάρρος ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς περιπλοκῆς — περιπλοκῆς ἐπίσης ἐπικινδύνου εἰς τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα καθὼς καὶ εἰς τὴν Κρήτην, — νὰ ἐξέλθωμεν μὴ ὀφιστάμενοι ζημίας ἐκ τῶν ἀνεπανορθώτων;

Θ. Η. Δηλιγιάννης (Πρωθυπουργός). Μετὰ προσοχῆς ἤκουσα τοῦ ἀξιότιμου ἐξ Ἀττικῆς κ. βουλευτοῦ, μὴ ἐφάνη δὲ ὅτι ἐν τῇ προτάσει αὐτοῦ διεκρίνοντο δύο διάφοροι περίοδοι τῶν ἐν Κρήτῃ συντελεσθέντων ἢ περίοδος τῶν συντελεσθέντων πρὸς τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἡ περίοδος τῶν μετὰ τὴν συγκλήσιν τῆς Βουλῆς συντελεσθέντων.

Πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς ἐλήφθη παρ' ἐμοῦ ἐπιστολὴ ἡ ὁποία ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς Κρήτης, προσκαλόντος με νὰ ἀποφώνωμεν γνώμην ἐπὶ σχεδίου ἀπεργίας, ὅπερ ἐσκόπων νὰ ἐφαρμόσωσιν ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔλαβον ἀλλεπαλλή-

λως δύο ἐπιστολάς, ἐχούσας ἐξωτερικοὺς τύπους ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ δύο ἄλλων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Κρήτης, οἵτινες δι' αὐτῶν μοὶ ἀνήγγελλον, ὅτι μετέβησαν εἰς Θέρσον. Αἱ προαιρέσεις τῶν συνελθόντων ἐν Θερσίῳ κατεδηλοῦντο καὶ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ἐπιστολῇ, δὲν ἔχω δὲ δυσκολίαν νὰ ἀνακοινώσω τὰ περὶ τούτων εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ κυριώτερη καὶ πρωτίστη προαίρεσις, ἧτις κατεδηλοῦτο ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἦτο νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ ἐνωσις τῆς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πόθος οὗτος τῶν ἐν Θερσίῳ εὐτυχῶς εἶνε πόθος πάντων τῶν Κρητῶν, ἀπάσης τῆς Νήσου εἶνε πόθος πάντων τῶν κατοίκων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς εὐρισκομένων. Ἡ ἐκδήλωσις τοῦ πόθου τούτου ὑπὸ τῶν ἐν Θερσίῳ δὲν ἀνήγγειλλε νέον τι ἀνήγγειλλε καλόν, τοῦ ὁποίου οὐδεμία ὑπῆρχε ἀνάγκη βεβαιώσεως. Ἀλλὰ πλὴν τούτου περιείχετο ἄλλο τι περιείχετο ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ δηλώσις πρὸς ἐξέυρεσιν τρόπου ῥυθμίζοντος τὰ τῆς ἐσωτερικῆς Διοικήσεως τῆς νήσου κατ' ἄλλον τρόπον. Περιείχετο δ' ἰδίως ἡ δηλώσις ἐπιθυμίας νὰ χαραχθῇ ὅριον τοπογραφικὸν ἀπὸ γραμμῆς ὠρισμένης ἐντεῦθεν τῆς ὁποίας νὰ ἐγκατασταθῇ Διοίκησις ἄλλη, ἐγκαθιστώσα τὴν ὑπάρχουσαν, καὶ ἰδίως ἡ δηλώσις, ὅτι αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ ἐγκαταστήσωσι τοιοῦτον διοικητικὸν ὀργανισμόν. Ὁμολογῶ, ὅτι ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τὰς ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων γνώμας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐπειδὴ ὁμοῦ οἱ ἐν Θερσίῳ ἐπέμενον νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὰς γνώμας αὐτῶν, ἔκρινα, ὅτι ἡδυνάμην νὰ δώσω ἐν ὀνόματι τῶν Συναδέλφων μου καὶ ἐμοῦ ῥητὴν, μᾶλλον ὠρισμένην ἀπάντησιν, καὶ τοιαύτην πράγματι ἔδωκα ἐπὶ χάρτου γεγραμμένην, οὐχὶ ὑπὸ τύπον ἐπιστολῆς ἀλλ' ὑπὸ τύπον κειμένου. Ἐδωκα δὲ τὴν ἀπάντησιν ταύτην εἰς αὐτοὺς, οἵτινες ἐπεζήτησαν τὴν σύμπραξιν ἡμῶν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν των, ὅτι ἡμεῖς, ὡς Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος, ἀρνούμεθα νὰ συμπράξωμεν εἰς τὸ δεῦτερον μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν, ἧτις ἀνεγράφετο ἐν τῷ κειμένῳ ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς ἑνώσεως ἐβεβαίουν αὐτοὺς, ὅτι ἡ σύμπραξις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἦτο ἀναγκαία, διότι ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς συμπράττει εἰς τοῦτο, δὲν ὑπάρχει φωνή, δὲν ὑπάρχει γνώμη ἀντίθετος τῆς γνώμης ἐκείνων ὡς πρὸς τὴν ἐνωσιν τῆς νήσου. Ὅσον ἀφορᾷ ὁμοῦ τὸ δεῦτερον μέρος εἶπον ἀμέσως, ὅτι τὸ κίνημα αὐτῶν ἀναιρεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἡμεῖς δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ συμπράξωμεν εἰς ἀνατροπὴν τοῦ οἰκουμενικοῦ, τὸ ὁποῖον αἱ Μεγαλαὶ Δυνάμεις ἀνῆγειραν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἐπιζητούμεν παρὰ τῶν Δυνάμεων ν' ἀποβλέψωσιν εἰς τοὺς Ἑθνικοὺς πόθους καὶ νὰ σπεύσωσιν νὰ συντελέσωσι τὸ ἔργον, τοῦ ὁποίου ἀπὸ τοῦ 1897 ἤρξαντο δηλ. νὰ πραγματοποιήσωσιν τὴν ἐνωσιν τῆς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐδωκα καὶ μάλιστα συμβουλὴν πρὸς τοὺς ἐν Θερσίῳ, ὅτι, ἐπειδὴ Συνταγματάρχης τοῦ ἐκεῖ ποικιλοῦντος Στρατοῦ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἡ ἐνωσις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γένηται νῦν, ἀλλ' ὅτι ἐὰν ἔχωσιν ἄλλας ἀξιώσεις νὰ τὰς ἀνακοινώσωσιν αὐτῷ, ἔδωκα συμβουλὴν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐνωσῇ τοῦτο ὡς διεξέδον, προβάλλοντες ποίας ζητοῦσι μεταρρυθμίσεις, καὶ ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίας των, αἰσώντας οὕτως ἀπὸ τοῦ μέσου

τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἔκτροπον κίνημα αὐτῶν. Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε τὰ μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς.

Ὅταν τὴν προχθὲς συνεκλήθη ἡ Βουλὴ, ἐμά-
θμεν ἐπισήμως, ὅτι αὕτη ἐψήφισεν μετ' ἐνθου-
σιασμοῦ ψήφισμα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρή-
της μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἡ πράξις τῆς
αὐτῆς συνεκλήσεως τὰ πλήρη τότε ἡμεῖς ἐσπεύ-
σαμεν νὰ μεταδώσωμεν τὴν εἰδήσιν καὶ νὰ δια-
βιβάσωμεν τὸ ψήφισμα εἰς τοὺς ἀντιπροσωπεύον-
τας ἡμᾶς ἐν Εὐρώπῃ, καὶ συστήσωμεν εἰς αὐ-
τοὺς νὰ παραστήσωσιν ὅπου δεῖ ὅτι εἰς τὴν
προσωρινότητα τῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως πρέ-
πει νὰ τεθῇ τέρμα, ὅπως ἀποκατασταθῇ ὀρι-
στικῶς πλεὺν ἢ πολιτικῆς κατστάσεως διὰ τὴν
ὁσίαν προοριόσθι ἡ Κρήτη. Δηλαδὴ νὰ πραγ-
ματοποιήσωσι τὴν ἑνωσιν τῆς Κρήτης.

Ἡμεῖς ἐροῦμεν, ὅτι, ἐὰν οἱ κανονίζοντες
τὴν ἐσωτερικὴν διακίνησιν τῆς νήσου Νόμοι εἴνε
πλημμελεῖς, ἢ ἐὰν αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγμα-
τος χρήσιμα τροποποιήσῃ, ἐὰν εἴτε νόμοι ἐκ-
δοθέντες ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας τῆς
νήσου, εἴτε διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἔχωσιν
ἐν τισὶν ἢ ἐν πολλοῖς κακῶς, ὅτι τὸ κακὸν τοῦ-
το προσήκει ν' ἀρθῇ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Λέγω, ὅτι ἐροῦμεν, ὅτι πᾶσαι αἱ μεταβολαὶ
ἐπρεπε νὰ γίνωνται νομίμως, διότι ἐγώ, εἴτε
ἐκ πείρας, τὴν ὁσίαν ἔχω ἐκ τῶν πολιτικῶν
πραγμάτων ὀδηγούμενος, εἴτε ἐκ χαρακτῆρος,
δὲν εἶμαι ὑπὲρ τῶν προξικοπημάτων, διότι
ταῦτα πολλὰκις καταλήγουσιν εἰς τὰ τίθηται
τῆς ἐπιζητούμενης βελτιώσεως ἀποτελέσματα.

Τὴν 4 1/2 τῆς Τρίτης ἀναγινώσκεται ὁ κα-
τάλογος καὶ ἡ Βουλὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ
παρόντων 126 βουλευτῶν. Ἀναγινώσκονται
καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγουμέ-
νης συνεδριάσεως. Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακί-
νοῖ πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸ Προεδρεῖον παρου-
σιάσθη εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ προσε-
φώνησεν αὐτόν, ἀναγγέλλαν τὸν καταρτισμὸν
τοῦ σώματος.

Ὁ κ. **Στάθης** ἐρωτᾷ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ ὑπουργόν τῶν Ἑσωτερικῶν ἐὰν
ὠρίσθη ἡμέρα πρὸ ἐπανόληψιν τῆς ἐκλογῆς Σά-
κης εἰς τὰ ἀκυρωθέντα τμήματα, ἢ τοῦλάχισ-
τον ἐὰν ἔλαβε γνώσιν τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀκυ-
ρώσεως, ὥστε νὰ διατάξῃ νὰ ὠρίσθῃ ἡμέρα τῆς
ἐκλογῆς, διότι κατὰ τὸν νόμον ἐντός 40 ἡμε-
ρῶν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκλογὴ. Ὁ κ.
Δηλεγγάνης ἀπαντᾷ, ὅτι δὲν ὠρίσθη ἀκόμη
καὶ ὅτι σήμερον ἀπέστειλε τὰ σχετικὰ ἐγγράφα
εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ὅπως ἐνερ-
γηθῶν τὰ δεόντα.

Ὁ κ. **Σιδετανίδης** πρόεδρος τῆς ἐπιτρο-
πῆς καὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασ. λόγον
καταθέτει τὰ σχέδια τῆς ἀπαντήσεως. Ὁ κ.
Μπουφίδης διαμαρτυρεῖται ζωηρῶς διότι ἡ
ἐπιτροπὴ τοῦ Βασιλεῖος λόγος χωρὶς νὰ συνελ-
θῇ καθόλου καὶ καλῶς τὴν μειονοψηφίαν νὰ
λάβῃ γνώσιν τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως ἐρ-
χεται καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν Βουλὴν. Ὁ κ.
Πρόεδρος βεβαίωσι, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἰδο-
ποιήθη ἐγκαιρῶς. Ὁ κ. **Σιδετανίδης** λέγει,
ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καθήκον εὐλαβεῖας
πρὸς τὸν Βασιλέα τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχυ-
τέραν ὑποβολὴν τῆς ἀπαντήσεως διὰ τὸν Βασ.
λόγον.

Ὁ κ. **Σιδετανίδης** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν
κατοίκων τοῦ χωρίου Μαλακασίου τῆς ἐπαρ-
χίας Τρικυλῆς, ὅτινας πτωχοὶ καὶ μόλις μίαν
καλύβην ἔχοντες διὰ νὰ στεγάζωνται ἐχαρα-
κτηρίσθησαν ὡς ἔχοντες κατεκτακτικὴν δυναμὴν
νὰ ὑποβληθῇ εἰς φόρον. Οἱ δυστυχεῖς, λέγει, ἐ-
πανειληγμένως παρεπονέθησαν, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴ
οὐδ' ἀπόκρισις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς. Παρακαλεῖ διὰ
τοῦτο τὸν ὑπουργόν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ ὑπο-
βάλῃ νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν πτω-
χῶν τούτων χωριῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος,
ζητᾷ δὲ ἐπὶ τούτου τῆς Βουλῆς τὴν ἀντίληψιν.

Ὁ κ. **Γεπουλίδης** λέγει, ὅτι καθ' ὃν πρό-
πον συνετάχθη ὁ Β. λόγος, δὲν δεῖδει εἰς τὴν
μειοψηφίαν οὐδὲν δικαίωμα νὰ διαιτηθῇ, ὅτι ὁ
Βασ. λόγος συνετάχθη τοσοῦτον ἐσπευσμένως
καὶ πρὶν ἢ λάβῃ γνώσιν ἡ μειονοψηφία. Ἐν-
εὐ μὲν γὰρ ἡ εὐθὺς τὸν κυβερνήσεως δι' ὅσα θέ-

τουν εἰς τὸ στόμα τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ δι'
ὅσα δὲν θέτουν. Οἱ λόγοι αἱ βασιλικαὶ ἢ ἐξαγ-
γέλλουσι ὠρισμένα πράξεις τῆς Κυβερνήσεως
ἐφ' ὧν ζητοῦν τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἢ ἀ-
ναγράφουσι τὴν πορείαν τῆς Βουλῆς. Τὰ περὶ
οἰκονομικῶν τούτο στρατοῦ καὶ στόλου εἶνε αἱ αἰ-
διώναι ἐπαγγελίαι πάντων τῶν πολιτευμένων.
Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐξάγει τὴν Βουλὴν ἐκ τῆς
πλάνης, διότι λέγει κατωτέρω, ὅτι πάντα
ταῦτα εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν «σύστησιν μελέτην
τῆς Κυβερνήσεως.»

Ὁ κ. **Δηλεγγάνης** ἀνέρχεται κατόπιν
εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀπαντᾷ διὰ μακροῦ ἀγορεύ-
σεως συνοψιζόμενος εἰς τὰ ἑξῆς: Αἱ παρατη-
ρήσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ δὲν εἶχον βῆσιν καὶ
στηρίζονται ἐπὶ ὑποθέσεων. Οἱ Βασιλικοὶ λό-
γοι, ὅτινας εἶνε ἔργα τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶνε
κατάλογοι νομοσχεδίων, δὲν εἶνε ἀριθμοὺς μέ-
τρων, οὐδ' ἐξαγγέλλουσιν ἐν γενικαῖς ὁρίσι τὰ
μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐξ ἀπορρησιῶς
ὁ κ. βουλευτὴς προέβη εἰς ἀδικίαν, διότι ἀδι-
κῆμα εἶνε νὰ εἴπῃ ὅτι εἰμὲθα ἀπαράσκευοι.
Οὐχί. Διότι ἂν δὲν ἤμεθα ἔτοιμοι, ἡ τὸ ἀδύ-
νατον νὰ δεχθόμεν τὴν ἔξουσίαν. — Πᾶσι
εἶνε (λέγει) τὰ ἐκκερηθῶσιν ἀντιὰ ἔχει
ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ περὶ πολλῶν σπέρφεται ἡ
προσυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὑπελάβο-
μεν, ὅτι δὲν ἦτο ὥρα διὰ νὰ τὰ ἀριθμήσωμεν
ἐν τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸν Β. Λόγον.

Ὁ κ. **Δηλεγγάνης** ἀνέρχεται κατόπιν
εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀπαντᾷ διὰ μακροῦ ἀγορεύ-
σεως συνοψιζόμενος εἰς τὰ ἑξῆς: Αἱ παρατη-
ρήσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ δὲν εἶχον βῆσιν καὶ
στηρίζονται ἐπὶ ὑποθέσεων. Οἱ Βασιλικοὶ λό-
γοι, ὅτινας εἶνε ἔργα τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶνε
κατάλογοι νομοσχεδίων, δὲν εἶνε ἀριθμοὺς μέ-
τρων, οὐδ' ἐξαγγέλλουσιν ἐν γενικαῖς ὁρίσι τὰ
μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐξ ἀπορρησιῶς
ὁ κ. βουλευτὴς προέβη εἰς ἀδικίαν, διότι ἀδι-
κῆμα εἶνε νὰ εἴπῃ ὅτι εἰμὲθα ἀπαράσκευοι.
Οὐχί. Διότι ἂν δὲν ἤμεθα ἔτοιμοι, ἡ τὸ ἀδύ-
νατον νὰ δεχθόμεν τὴν ἔξουσίαν. — Πᾶσι
εἶνε (λέγει) τὰ ἐκκερηθῶσιν ἀντιὰ ἔχει
ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ περὶ πολλῶν σπέρφεται ἡ
προσυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὑπελάβο-
μεν, ὅτι δὲν ἦτο ὥρα διὰ νὰ τὰ ἀριθμήσωμεν
ἐν τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸν Β. Λόγον.

Ὁ κ. **Σιδετανίδης** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν
κατοίκων τοῦ χωρίου Μαλακασίου τῆς ἐπαρ-
χίας Τρικυλῆς, ὅτινας πτωχοὶ καὶ μόλις μίαν
καλύβην ἔχοντες διὰ νὰ στεγάζωνται ἐχαρα-
κτηρίσθησαν ὡς ἔχοντες κατεκτακτικὴν δυναμὴν
νὰ ὑποβληθῇ εἰς φόρον. Οἱ δυστυχεῖς, λέγει, ἐ-
πανειληγμένως παρεπονέθησαν, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴ
οὐδ' ἀπόκρισις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς. Παρακαλεῖ διὰ
τοῦτο τὸν ὑπουργόν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ ὑπο-
βάλῃ νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν πτω-
χῶν τούτων χωριῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος,
ζητᾷ δὲ ἐπὶ τούτου τῆς Βουλῆς τὴν ἀντίληψιν.

νὰ μεταβάλλωσιν διοίκησιν. Τίποτε ἄλλο. Τὴν
ἐνωσιν μετεπεξερίσθησαν ὡς πρόσχημα ὅπως ἐξα-
πατήσωσι τοὺς ἀπλοικοὺς τῆς Κρήτης πολίτας
καὶ προσελκύσωσιν αὐτοὺς εἰς Θέρσινον.

Νῦν δὲ τὸ ζήτημα κανονικῶς ἐτέθη καὶ δε-
σφαιρῆθαι πλεὺν ἢ σημαία ἀπὸ τοῦ ἐν Θερσί-
νῳ φεουδαρχισμοῦ ὡς ἀνυποβίβαστα ἐπὶ τοῦ βουλευ-
τηρίου τῆς Κρήτης, ἐπιβάλλεται εἰς πάντα ἑλ-
ληνα νὰ ἐρωτήσῃ διατὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἑνω-
σις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Διατὶ,
πάχ, αἱ σημεριναὶ περιστάσεις εἰσὶν ἀνόμιμοι;
Τί σχέσιν ἔχει τὸ Κρητικὸν ζήτημα μὲ τὰ
ἄλλα διεθνή τοιαῦτα; Διατὶ μόνον ὅταν πρό-
κηται περὶ Ἑλλάδος αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε
κατάλληλαι, ὁ εὐαγὸς συνερισμὸς, εἰς τὴν
θάλασσαν τρικυμία φοβερὰ καὶ ἀπειλοῦνται ἡ
στρατιὰ καὶ ὅτινας εἶνε ἔργα τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶνε
κατάλογοι νομοσχεδίων, δὲν εἶνε ἀριθμοὺς μέ-
τρων, οὐδ' ἐξαγγέλλουσιν ἐν γενικαῖς ὁρίσι τὰ
μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐξ ἀπορρησιῶς
ὁ κ. βουλευτὴς προέβη εἰς ἀδικίαν, διότι ἀδι-
κῆμα εἶνε νὰ εἴπῃ ὅτι εἰμὲθα ἀπαράσκευοι.
Οὐχί. Διότι ἂν δὲν ἤμεθα ἔτοιμοι, ἡ τὸ ἀδύ-
νατον νὰ δεχθόμεν τὴν ἔξουσίαν. — Πᾶσι
εἶνε (λέγει) τὰ ἐκκερηθῶσιν ἀντιὰ ἔχει
ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ περὶ πολλῶν σπέρφεται ἡ
προσυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὑπελάβο-
μεν, ὅτι δὲν ἦτο ὥρα διὰ νὰ τὰ ἀριθμήσωμεν
ἐν τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸν Β. Λόγον.

Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ παραχωρηθῇ ἡ Θεσσα-
λία καὶ ἡ Ἡπειρος εὐφραίνετο πρὸς τὴν περικυ-
κλίαν περὶ Ἑλλάδος αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε
κατάλληλαι, ὁ εὐαγὸς συνερισμὸς, εἰς τὴν
θάλασσαν τρικυμία φοβερὰ καὶ ἀπειλοῦνται ἡ
στρατιὰ καὶ ὅτινας εἶνε ἔργα τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶνε
κατάλογοι νομοσχεδίων, δὲν εἶνε ἀριθμοὺς μέ-
τρων, οὐδ' ἐξαγγέλλουσιν ἐν γενικαῖς ὁρίσι τὰ
μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐξ ἀπορρησιῶς
ὁ κ. βουλευτὴς προέβη εἰς ἀδικίαν, διότι ἀδι-
κῆμα εἶνε νὰ εἴπῃ ὅτι εἰμὲθα ἀπαράσκευοι.
Οὐχί. Διότι ἂν δὲν ἤμεθα ἔτοιμοι, ἡ τὸ ἀδύ-
νατον νὰ δεχθόμεν τὴν ἔξουσίαν. — Πᾶσι
εἶνε (λέγει) τὰ ἐκκερηθῶσιν ἀντιὰ ἔχει
ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ περὶ πολλῶν σπέρφεται ἡ
προσυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὑπελάβο-
μεν, ὅτι δὲν ἦτο ὥρα διὰ νὰ τὰ ἀριθμήσωμεν
ἐν τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸν Β. Λόγον.

Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ παραχωρηθῇ ἡ Θεσσα-
λία καὶ ἡ Ἡπειρος εὐφραίνετο πρὸς τὴν περικυ-
κλίαν περὶ Ἑλλάδος αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε
κατάλληλαι, ὁ εὐαγὸς συνερισμὸς, εἰς τὴν
θάλασσαν τρικυμία φοβερὰ καὶ ἀπειλοῦνται ἡ
στρατιὰ καὶ ὅτινας εἶνε ἔργα τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶνε
κατάλογοι νομοσχεδίων, δὲν εἶνε ἀριθμοὺς μέ-
τρων, οὐδ' ἐξαγγέλλουσιν ἐν γενικαῖς ὁρίσι τὰ
μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐξ ἀπορρησιῶς
ὁ κ. βουλευτὴς προέβη εἰς ἀδικίαν, διότι ἀδι-
κῆμα εἶνε νὰ εἴπῃ ὅτι εἰμὲθα ἀπαράσκευοι.
Οὐχί. Διότι ἂν δὲν ἤμεθα ἔτοιμοι, ἡ τὸ ἀδύ-
νατον νὰ δεχθόμεν τὴν ἔξουσίαν. — Πᾶσι
εἶνε (λέγει) τὰ ἐκκερηθῶσιν ἀντιὰ ἔχει
ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ περὶ πολλῶν σπέρφεται ἡ
προσυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὑπελάβο-
μεν, ὅτι δὲν ἦτο ὥρα διὰ νὰ τὰ ἀριθμήσωμεν
ἐν τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸν Β. Λόγον.

Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ παραχωρηθῇ ἡ Θεσσα-
λία καὶ ἡ Ἡπειρος εὐφραίνετο πρὸς τὴν περικυ-
κλίαν περὶ Ἑλλάδος αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε
κατάλληλαι, ὁ εὐαγὸς συνερισμὸς, εἰς τὴν
θάλασσαν τρικυμία φοβερὰ καὶ ἀπειλοῦνται ἡ
στρατιὰ καὶ ὅτινας εἶνε ἔργα τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶνε
κατάλογοι νομοσχεδίων, δὲν εἶνε ἀριθμοὺς μέ-
τρων, οὐδ' ἐξαγγέλλουσιν ἐν γενικαῖς ὁρίσι τὰ
μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐξ ἀπορρησιῶς
ὁ κ. βουλευτὴς προέβη εἰς ἀδικίαν, διότι ἀδι-
κῆμα εἶνε νὰ εἴπῃ ὅτι εἰμὲθα ἀπαράσκευοι.
Οὐχί. Διότι ἂν δὲν ἤμεθα ἔτοιμοι, ἡ τὸ ἀδύ-
νατον νὰ δεχθόμεν τὴν ἔξουσίαν. — Πᾶσι
εἶνε (λέγει) τὰ ἐκκερηθῶσιν ἀντιὰ ἔχει
ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ περὶ πολλῶν σπέρφεται ἡ
προσυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὑπελάβο-
μεν, ὅτι δὲν ἦτο ὥρα διὰ νὰ τὰ ἀριθμήσωμεν
ἐν τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸν Β. Λόγον.

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

27 Μαρτίου 1 05.

Τὸ ἄνω Ζαγόριον ἀπὸ Νεγὰδων μέχρι Φλαμπουρίου. —
Ὁ ἐκταραχὸς τῶν κατοίκων. — Οἱ Λακωνικοὶ καὶ
οἱ βλαχνοὶ. — Αἱ ἐπὶ τῇ κατὰ τὰ τελευταῖα ἐπὶ.
— Τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. — Τὶ δὲν γινώσκουσι.

Ἄν καὶ χιόνες πυκναὶ καλύπτουσι τὰ βουνὰ
μας καὶ νομίζωμεν διὰ τούτου ὅτι εὐρισκόμεθα
εἰσὶ εἰς τὸν χειμῶνα μολοντόι εὐρισκόμεθα
εἰς τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου, ζορεαὶ ἰδέαι ἐργυ-
ρῶν ἵνα παρῶσιν τὸν ὕπνιν ἡμῶν καὶ κατα-
στήσωσιν ἡμᾶς ἐπὶ μᾶλλον δυστυχεῖς. Καὶ πρῶ-
τον ἡ ἰδέα τοῦ ὅτι μόλις ἀνιέζον τὰ δένδρα
καὶ γινώσκουσι εἰς τὴν ἐκείνην εἰς τὴν ἐκείνην
καὶ τὴν ἐκείνην εἰς τὴν ἐκείνην εἰς τὴν ἐκείνην
μετὰ τὸ Πάσχα οἱ περισσότεροι θὰ ἐγκαταλεί-
ψουσι τὴν προσφιλεῖ τῶν πατρίδων καὶ τὰ προ-
σφιλέστερα τῶν ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰ ἑρῆμα
τὰ ἑρῆμα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἰδίᾳ καθ' ἣν τὸ
Ζαγόριον εἶνε ἀλλήθης παράδεισος, μεταβάλλει
τὴν ἄλλοτε εἰς ἐποχὴν ταύτην τῆς χαρᾶς εἰς ἐ-
ποχὴν λύπης ὅπως ἀντίθεσις! Ἡ φύσις δὲ
ἐροῦνταὶ στολιζομένη διὰ τῶν ὠραίων ἡρώων
μαγνῶν τὰ πτηνὰ ἄδοντα τὰ γλυκύτερα τρα-
γοῦδα πλέκουσι τὰς φωνὰς τῶν οἱ τλήμονες
Ζαγορίσιοι εἶνε ἡναγκαζόμενοι νὰ ἐγκαταλεί-
ψουσι τὰ πάντα καὶ νὰ τρέχωσιν εἰς τὴν ζέσην γλῶ-
σσας δάκρυα ἐπὶ τῇ ἀπογοήτει τῶν οὐλῶν
τῶν ἀντὶ ἡμᾶς! Δυστυχῶς ἡ ἀπομνημό-
νη αὕτη ἔλαβε τὴν μορφήν τοῦ ἐκπατρισμοῦ καὶ
πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν οἱ Ζαγορίσιοι νὰ ἐγκατα-
λείπωσι τὰς πατρίδας τῶν παρ' ὅλην τὴν χα-
ρακτηρίζουσιν αὐτοὺς φιλοπατρίαν, φοβόμενοι
τὸν δεινὸν ἐφιάλτην τῆς πατρίδος τῶν, τὴν λη-

στεῖαν. Καὶ ἔχουσι δικαίον διότι εἶνε τρεμερὸν
νὰ στερεθῇ τις ἐν οἰκίᾳ σιγῆς τῆς περι-
ουσίας του, ἢν διὰ μυστρίων κτύπων καὶ μύθων
ἀπέκτανται. Ὁ ἐκπατρισμός βαίνει αὐξανόμενος
ἀπὸ Νεγὰδων μέχρι Φλαμπουρίου. Θὰ εἴθῃ
δ' ἐποχὴ ἵαν δὲν λησθῇ κατάλληλα μέτρα νὰ
μένωσι μόνον οἱ μὴ ἔχοντες τὴν καὶ συνεισὶς μὴ
φοβόμενοι τοὺς ληστές. Γεννᾶται ἡδὴ τὸ ἐρώ-
τημα: διατὶ μόνον τὸ τμήμα τοῦ Ζαγορίου νὰ
ὑφίσταται τὰς ἐπιδρομὰς τῆς ληστείας τὸ δὲ
κάτω Ζαγόριον ν' ἀμύξῃ καὶ νὰ διατελῇ ἐν
σχετικῇ ἡσυχίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ; Ὁ λόγος εἶνε ὁ
ἑξῆς: Καὶ πρῶτον εἰς τὸ ἐρρημένον τμήμα τοῦ
Ζαγορίου εἶνε ἐγκατεστημένοι πολλοὶ Λακωνί-
κοι ἐργαζόμενοι εἴτε ὡς ἀγορῶντες εἴτε ὡς
ὠρεῖται, καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν
μένοντες τὸ πλείστον ἐν τῇ ἐξοχῇ εἶνε ἀδύνα-
τον νὰ μὴ ἐρχόμενοι εἰς συνάντησιν μὲ τοὺς λη-
στές ἀπὸ ἄλλως δὲ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν μέχρι
τῶδε συλλήψεων ληστῶν, ὅτι εἰς πᾶσαν ληστρι-
κὴν συμμορίαν 99 0/10 θὰ ὑπάρχῃ καὶ εἰς ἡ καὶ
περισσότεροι Λακωνικοὶ. Δεύτερον οἱ βλαχνοὶ
μένοντες διηγεῖται εἰς τὰ βουνὰ καὶ τὰ
δάση προσφοδοῦσιν ἐκουσίως ἢ καὶ ἐξ ἀνάγκης
τοὺς ληστές. Ἄν προστεθῇ καὶ τὸ κατάλλη-
λον διὰ κρησφύγετον ληστῶν μέρους θὰ ἔχωμεν
ὡς αἰτίαν τῆς ληστείας κατὰ τὸ τμήμα τοῦτο
τοὺς Λακωνικοὺς καὶ τοὺς βλαχνοὺς ἐπι-
κουρῶντων καὶ τῶν δασῶν. Ἄν δυσπιστῇ τις
εἰς τ' ἀνωτέρω ἀνέφερον ἐν παραδείγματι. Αἱ
Νεγὰδες πρὸ ἐτῶν ἡμεῶν ἐπὶ πλοῦτον ὅπως
ὀλίγα χωρία τοῦ Ζαγορίου, ἡδὴ ἐνεκα τῆς ἐρ-
καταστάσεως τῶν Λακωνικῶν περιήλθον πρὸ
πολλοῦ εἰς θέσιν ὅχι καλὴν διότι οἱ πλοῦτοι
κατοικοὶ ἐξεπατριζομένην μὴ ἀνεχόμενοι τοὺς
Λακωνικοὺς καὶ φοβόμενοι ἐξ ἄλλου τοὺς λη-
στές. Διὰ τὴν ἰδίαν διὰ οἱ ἀναγκῶσαι τῆς «Φω-
νῆς» τί ὑπέστη τὸ πλῆθος αὐτὸ μέρος τοῦ Ζα-
γορίου ἀναφέρει τὰς ληστείας, αἵτινες ἐγένοντο
κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπὸ τοῦ 1897 καὶ ἐν-
τεῦθεν ὅποτε τὸ ἄλλο Ζαγόριον εὐρίσκειται ἐν
ἡσυχίᾳ παραλείποντες τὰς ληστείας τῶν παλαι-
τέρων χρόνων αἵτινες ἐλυμαίνοντο ἅπαν τὸ Ζα-
γόριον. Κατὰ τὸ 1898 εἰς Δραγάριον ἐλθόντες
σὺν τῇ Ἑλένῃ Μαργάλη, εἰς Δόλιαν τὴν
Ρίαν Παπαγιαννοπούλου καὶ Μαρίαν Χρηστι-
άδου, εἴτα τὸν Οἰκονόμον καὶ τέλος τὴν Θεανὴν
Τσερκίτζη, εἰς Λιασοθέσιον ἐλθόντες κατὰ
διαφορὰς ἐποχὰς τὴν Σίρμαναν, τὸν Κ. Γ.
φραντὴν, καὶ τὸν Β. Αἰδούπουλον. Ἐγένετο δὲ
ἀπόπειρα κατὰ τοῦ μακαρίτου Γεωργ. Βαχόλα
ἱατροῦ, ὅστις συνήψεν ἐπὶ ὥρας ἀληθῆς πόλεμον
μὲ τοὺς ληστές φονεύσας μάλιστα ἕνα ἐξ αὐ-
τῶν. Εἰς Φραγιάδων τὸν Ἰωάννην Καλλῆαν· εἰς
Νεγὰδες ἐγένετο ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Α. Γ. Υ-
φραντῆ, ὅστις εὐτυχῶς δὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ τῶν οὐτῶ δὲ σωθεῖς ἡμέρας ἐσπευσε τὴν
ἐπόμενῃ ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ρωμανίαν. Τέ-
λος εἰς Τεσφίαν ἐλθόντες τὸν Νάστον καὶ
Μπουτσαν.

Αἱ ληστρικαὶ αὐταὶ ἐπιδρομαὶ ἐγένοντο ὡς
ἀνωτέρω εἰπόμεν ἀπὸ τοῦ 1897 καὶ ἐντεῦθεν
μόνον τὸ παρελθὸν θέρος διήλθομεν ἐν ἡσυχίᾳ
καὶ ὁ λόγος εἶνε διότι ἐν Δραγάρῳ ἦτο ἐγκα-
τεστημένος πρὸ 30 περίπου ἐτῶν κακούργος τις
Κώστας Σ. Νότης ἐκ Λάκκας. Τούτων πρὸ
ἑτοῦς σχεδὸν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἀδελφῶν Λεωνίδου
καὶ Ἀβ. Παπαστολοπούλου ἐκ Δραγάρου ἡ
σεβαστὴ Κυβέρνησις ἀπήλασεν ἐκ τοῦ Δραγα-
ρίου μὴ ἐπιτρέψουσα αὐτῶν τὴν εἰς τὸ Ζαγό-
ριον ἐπανάδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα ὅτι δι-
ήλθομεν τὸ θέρος ἄνευ ληστρικῆς ἐπιδρομῆς
διότι ὁ Κώστας Σ. Νότης ἔχων ὑποστηρικτὴν
τὸν Κ. Μεγγιλιδὴν προῦχοντα τοῦ Δραγαρίου
(ὃν ἐφύλαττον ἀπὸ τοὺς ληστές πέμπουν αὐτοὺς
εἰς ἄλλους) ἦτο λησταποδότης ὡς ἐμφανίζεται
ἐκ τῶν ἀποδείξεων τῶν ἀδελφῶν Παπαστολο-
πούλου. Δυστυχῶς ὅμως ὁ Κ. Σ. Νότης εὐρί-
σκειται ἐν Ἰωαννίναις ἐνῶ ἐπρεπε νὰ εὐρίσκηται
πολὺ μακρὰν τῆς Ἡπείρου. Ὁ δὲ Κ. Σ. Μεγγι-
λίδης ὁ ὑποκρινόμενος πάντα λίθιν ὅπως σὸς τὸν
Κώσταν ἀπὸ τῆς ἐξορίας καὶ ἀναγκᾶς τοὺς
συγκυριανούς του ὡς καὶ τοὺς Δελιανίτας καὶ
Μακρυνοῦτας νὰ πιστοποιήσωσιν ὅτι ὁ Κώστας
Νότης δὲν εἶνε κακούργος, εἶνε μαχητὴς Δρα-

γαρίου ὑπηρετῶν ἡμισθεῖ ἵνα κατορθώσῃ νὰ με-
ταχειρίζεται τὴν σφαγίδα τοῦ χωρίου ὑπὲρ
ἰδίων σκοπῶν, ἐπανέλαβε δὲ τὰς ἐνεργείας του
ὑπὲρ τοῦ Κώστα περιέχων ἀπὸ χωρίων εἰς χω-
ρίων πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς τοῦ Κώ-
στα ἵνα τὴ

Μύλλερ. ἔφανε λίαν αἰσιόδοξος, ἐκφράσας τὴν πεποιθήσιν ὅτι λίαν ταχέως θ' ἀποκατασταθῇ ἡ ἡσυχία. Αὐθημερὸν ὁ κ. Μύλλερ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας. — Ἀμείσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ Διάδοχος καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία ἀπέρχονται εἰς Γερμανίαν, διὰ νὰ παραστῶσιν εἰς τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς πριγκίπισσας Καικιλίας Μεκλεμβούργου Σβέρν.

— Ἐγνώσθη ὅτι ὁ συλληφθεὶς πρὸ ἡμερῶν ἐν Πειραιεὶ ὡς Βούλγαρος ἀξιωματικὸς ὀνομάζεται Ἰωάννης Τουνίδης καὶ εἶνε Ἕλλην καταγόμενος ἐκ Φιλιππουπόλεως, Ὑπῆρξεν ἀστυνομὸς Ρεθύμνου κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν μετὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς μεγαλονήσου μεταβάς εἰς Πόρτ-Σαῖδ ὅπου ἐπηγγέλετο τὸν μηχανικόν. — Ἀνελθὼν εἰς τ' Ἀνάκτορα ὁ τέως πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας ἐνταῦθα κ. Γκίκας παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Βασιλεως καὶ ἐπέδωκε τ' ἀνακλήτήριά του. Ἡ Α. Μ. ἀπένευμεν εἰς τὸν κ. Γκίκαν τὸν Μεγαλόσταυρον. Ὁ κ. Γκίκας ἀπέρχεται εἰς Βουκουρέστιον, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Χάγῃ πρέσβεως κ. Παππιάνου.

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθήναις

ὑποκαταστήματα ἐν Πιραιεῖ, Πάτρας
καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ἀγοραπωληταί· συναλλάγματος καὶ χρυσοῦ. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξίς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμα τρεχυμένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωληταί τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντός εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκοντο ἐκ Βηθάνης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Κωνσταντινουπόλιν οἱ κ. κ. Ἐπαμ. Δάλλμας, Σ. Τσακαλῆς, Ν. Πατσούρας καὶ Κ. Καμπάλιος, διὰ Θεσσαλονίκην ὁ κ. Π. Βασιγιάννης, ἐκ Κωνπόλεως διὰ Βηθσαν, οἱ κ. κ. Ἀγ. Ρέντζος, Π. Καλαγκιόζης, Χρ. Τσουβάλης καὶ Μ. Κατσουίδης καὶ ἐξ Ἀλεξανδρείας οἱ κ. κ. Βράγκαλης καὶ Κ. Παπακωνσταντίνου.

— Ὁ Ὑσαρπλανῶν κ. Ἀριστοτέλης Διούγκας σπουδάζων ἐν Παρίσις τὴν ἱατρικὴν ὑπέστη καὶ κατὰ τὸ τρίτον τοῦτο ἔτος τὰς ἐκπαιδείας αὐτοῦ ἐξετάσεις εἰς τὴν ἀνατομίαν μετ' ἐπιτυχίας, δι' ὅπερ συγχάριμεν αὐτὸν ἀπὸ καρδίας.

— Ἀφίκετο ὁ ἐν Μιτ-Γάμρ τῆς Αἰγύπτου ἐμπορευ-
όμενος κ. Δημ. Σταμάτης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βλα-
χώριον τῆς Παραμυθίας.

Ι. Δ. Πειραιᾶ. Δὲν παρακολουθοῦμεν τὰ γραφόμενα τοῦ φύλου αὐτοῦ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν εἶνε ὅτι ὁ συντάκτης του πρό τινας ἐδικάσθη εἰς τὸ κακοῦργιοδικεῖν διὰ τινὰ ἀκαταλόγιστα καὶ ἤθω-
ώθη μόνον θεωρηθεῖς ὡς ἀκαταλόγιστος. Τὰ δὲ γρα-
φόμενά του οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος, οὔτε συνάφειαν
οὔτε σκοπὸν ἔχουν. Πᾶς τις γράφει ὅ,τι τοῦ κατέβη.
Αἱ δὲ ἰδέαι αἷς ὑποστηρίζει δὲν εἶνε συμφέρουσαι ἐθνι-
κῶς.—Μ. Π. Καρακάλ. Ἡ ἀνωμαλία προέργεται ἐκ
τοῦ αὐτοῦ ταχυδρομοῦ. Ἡμεῖς μόλις τυπωθῇ τὸ
φύλλον τὸ ρίπτομεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Ὅα
φροντισώμεν εἰς τὸ μέλλον περισσότερον.—Δ. Α. Ζ.
Φωσῶν. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομεν τὸ βιβλίον.
—Γ. Στ. Πάρας. Σὰς ἐνεργάζομεν καὶ σὰς ἀποστέλ-
λομεν τὸ φύλλον.—Δ. Β. Ἐνταῦθα. Τὸ ζήτημα τῆς
οἰκοδομῆς τοῦ φίλου Ἡπειρώτου κ. Δημ. Ρέτου
ἔχει ὡς ἐξῆς· ὁ κ. Ρέτος ἀνεγείρει οἰκοδομὴν ἐπὶ τῆς
πλατείας τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Κατὰ δὲ
τὸ σχέδιον τῆς πόλεως τὸ διὰ νόμου ἐγκυκλιζόμενον
ἔδει νὰ καταλάβῃ μικρὸν μέρος τῆς πλατείας ἄλλως
δὲν ἐπετρέπετο αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἢ ἀνέγερσις
τῆς οἰκοδομῆς. Γεῖττον τις παραπεισας τὸ συμβούλιον
τοῦ ναοῦ ἤγειρε θόρυβον ὅτι δῆθεν κατακατεῖτο ἡ
πλατεία τοῦ ναοῦ. Λοιπὸν ὁ κ. Ρέτος εὐρίσκειτο εἰς
τὸ ἐξῆς δίλημμα. Νὰ ἀκούσῃ τὸν θορυβοῦντα γείτονα·

(ὅστις ἐνόμιζε ὅτι θὰ ἐφόβιζε τὸν κ. Ρέτον καὶ θὰ κατῳρόβου νὰ μείνῃ τὸ οἰκόπεδον τοῦ Ρέτου πλατεῖα καὶ συνεπῶς νὰ εἶνε τὸ ἰδιόκτον τοῦ σπῆτι ἐμπρὸς εἰς τὴν πλατεῖαν) ἡγεῖται ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ διὰ κατεδάφισις τῆς ἀνεγερομένης οἰκοδομῆς. Νὰ μὴ τὸν ἀκουσῇ, αὐτὸς ἐφῶναζε καὶ παρέτειθε τοὺς ἄλλους ὅτι ἐλθὼν ὁ Ρέτος καταπατεῖ τὴν πλατεῖαν. Ἐφῶναζεν ὁ κλέφτης νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης. "Ὅθεν ὅτε τὸ ζήτημα συνεζητήθη ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ δήμαρχος καὶ οἱ σύμβουλοι ἀνεγώρισαν ὅτι ὁ κ. Ρέτος εὐρίσκειτο πληρέστατα ἐντὺς δικαίῳ καὶ ὅτι ἐνήγοι, ὡς διεγράψα, τὸ ὑπουργεῖον. Ἀποδείξεις τούτου εἶνε ὅτι κ. Ρέτος κατέβηκεν ἤδη καὶ τὸ ἀπαιτούμενον ὡς ἀπο

ζήμεωσιν πόσόν διὰ τὸ προσαρτιθὲν εἰς τὴν οἰκοδομήν του τμήμα. Πρὸς εὐρυτέραν δὲ ἀπόδειξιν τῶν γενναίων αὐτοῦ αἰσθημάτων ἀπέστειλε εἰς τὸν δῆμαρχον κ. Μερκουρίων καὶ ἐτέρας δο. 1000 ὅ-ως ἐξ αὐτῶν δο. 500 διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα αἱ δὲ ἑτερεὶ 500 χρησιμεύουσι πρὸς ἀγορὰν ἀντικειμένου χρηστέου τῷ καφ. Διὰ τὴν εὐγένειαν ταύτην τῶν οἰσθημάτων τοῦ κ. Ρεῖτου τὸν συγχαίρομεν. Ἀλλὰ δὲν δύναμεθα ἰὰ ἀποκρύψωμεν ὅτι τὰ συγχαρητήριά μας ἤθελον εἶθε θερμότερα καὶ ὑπὲρ στερεώσεως τῆς οἰκοδομῆς ἐάν ἤθελεν ἐνθυμηθῇ καὶ τὴν πτωχὴν φωνὴν μὲ κανένα ἐκαστοτάριον.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1908.

ENEPRITIKON

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		31 Μαρτίου 1905	28 Φεβρουαρίου 1905
Ταμείον	εἰς μεταλλικόν.	δρ 1 191,937.54	2,046 181.
	τραπεζικά γραμμ. Ἰονικῆς Τραπεζῆς »	96,450 —	163 710.
	κερματικά » διδραχμα καὶ μονόδραχμα »	1,223 401.—	1,152 325.
	Ἐξωτ. λογαριασμοί. Ἀντίτ. μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν »	23,579,516 56	23,969,084.
	(Πρὸς τὸν ἐκδοθέντος Ἐθν. Δαν. εἰς χρ. Ἑλ. Σιμ. 4 ο] τοῦ 1902 »	20,962 688 83	21,457,615.
	Δαν. πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβερ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τραπ. γραμμάτων. »	68,778,575.42	68,778 575.
	» » » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων »	11 230 000.—	11,250 000.
	Ὅμοι. Ἐθνικῶν δανείων (Εἰς χρ. δρ. 23,767 036.80 »		
	(τρ. γραμμ. » 29 103 286 — »	52 870 199.55	52,870 304.
	Προεξοφλήσεις. »	20,487 947.06	19 726 552.
	Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων »	2,829,554 46	3 009,407.
	Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)ισμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων. »	14 037,076.44	14 996 809.
	Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων »	541 909.15	1,258 845.
	Δάνειον πρὸς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν ἐπ' ἐγγυήσει τοῦ Κράτους »	2,450 542 22	2,640,925.
	Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑπεθήκῃ »	55,274 923.43	54 848 300.
	Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα »	42,585 846.39	42 655,953.
	Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας »	10,995 414.54	9 819,998.
	Καυστ. χορηγ. εἰς γεωργικ. καὶ καθ. ἐκ γραμμ. Πρ. Τραπ. Ἡπειροθεσ. »	4,732 071.19	4 938,059.
	Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους Ἑταιρίας »	3,304 770.—	3,304,770.
	Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης. »	1,500,000.—	1,500 000.
	Ὅμολογία λαχ. δαν. Ἐθν. Τρ. τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 0)0 (εἰς τρ. γρ.) »	1,831,799.95	1,834,462.
	Τοκομερίδια ἐν γένει. »	86,988.62	98 857.
	Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκιστ. ἐκποιήσεων. »	8,274,001.10	8 292 537.
	Ἀπαιτήσεις ἐπισηφαλεῖς. »	2,604 262 91	2,632 345.
	Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως (ιδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμμάτων) »	1,623,324.27	1,625,756.
	Λογαριασμοὶ διάφοροι »	2,531 949.72	2,551,214.
	Λ)ισμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ »	4 07 240.20	5 747,339.
	Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λ)ισμὸς ὑπὲρ ἐθνικοῦ δαν. εἰς χρυσόν »	45,620.75	
	Λογαριασμὸς ἐξαγ. συμμετοχῆς Κυσερ. εἰς κέρη ἐκ τρ. γραμμ. »	1 720 320.—	1 720 320.
	Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομιοῦχου Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας. »	1,280 000.—	1,280 000.
	Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τρ. πεζ. γραμμάτια. »	500,000.—	500 000.
	Διαφορα. »	566 843 35	366,176.
	Δρ.	364,570 164.45	367,036 430.

ΠΑΟΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον	»	20 000,000.—	20,000,000.
'Αποθεματικὰ Κεφάλαια	»	13,500,000.—	13,500,000.
Τραπεζικά γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ :			
I. διὰ λ)τμόν τῆς Κυβερήσεως. . . . δρ.	68,778,575.42		
II. » » Τραπεζίης:	46,829,154.62	115 607.730.04	118,311 725.
Κερματικά γραμμάτια διδραχμα καὶ μονόδραχμα.	»	11,250 000.—	11 250 000.
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικόν.	»	3,824 4: 2 37	3 752.317
Καταθέσεις ἄνευ τόκου	»	16 443,947.74	15 885 643
Επιταγαὶ πληρωτέαι.	»	625,148.74	863 350.
Μερίσματα πληρωτέα.	»	408,585.—	541 240.
Καταθ. Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' νόμον.	»	283,749.94	283,749.
Διεθ. Οἶκ. Ἐπιτροπῇ (λ)τμός (Εἰς χρυσ. δρ. 527,176.91			
καταθ. ἐκ δημ. ὑπεγγ. προσ. (» τρ. γρ. » 3,970,599.23	»	4 497,776.14	3 684 337.
'Υπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν.	»		59,494.
'Υπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικά γραμμάτια.	»	431 465.60	517.955.
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν	»	166 411.64	968 469
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικά γραμμάτια	»	10 367.98	810,367.
Ἔντοκος καταθέσις Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκευὴν Σιδ. Π. Δ. Σ. »	»	20 962,688.83	21,457,615
» » » τραπεζ. γραμμ. » » » » »	»	258 989.21	315,857.
Καταθ. Δημοσ. εἰς τραπεζικά γραμμ. κατὰ τὸν Νόμον ΒΨΕ'.	»	5,612,166.15	5,612,166.
Καταθέσεις ἐντοκοί	»	75 539,438.76	74,328 450.
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζίης 3 0)0 εἰς χρυσόν.	»	45,966 690.—	45 966,690.
» » » 2 1)2 0)0 εἰς τρ. γρ. »	»	20,493,600.—	20,495,200.
'Υπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζίης 3 0)0 εἰς χρ.	»	1 531,422.—	1,699,707
» » » 2 1)2 0)0 εἰς τρ. γρ. »	»	72,000.—	5,000.
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου...	»	4,012,313.21	3,885,569.
Συμμετοχὴ τῶν Τραπεζ. Ἵονικῆς καὶ Ἀθηνῶν εἰς Ἀγν. Σταφ. Τραπεζ. »	»	1,127,811.87	1,215 761.
Διάφορα.	»	1,913 349.23	1,625,736.
Δρ.	364,570,164.45	67 036 430	

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1905

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. Κουτσαλέξης